



MÓN

Francesc Granell

CATEDRÀTIC D'ORGANITZACIÓ ECONÒMICA INTERNACIONAL DE LA UB I MEMBRE DE LA REIAL ACADEMIA DE CIÈNCIES ECONÒMIQUES I FINANCERES D'ESPANYA

LES ASSEMBLEES DE L'FMI I DEL BM

Com cada any per aquestes dates unes 10.000 persones es congregaran entorn de les assemblees anuals del Fons Monetari Internacional (FMI) i del grup del Banc Mundial (BM) que aquest any tenen lloc a Washington del 9 a l'11 d'octubre.

El representants dels governs dels 186 països que formen part d'ambdues institucions faran, tots ells, les seves declaracions oficials exposant els punts de vista de les seves respectives administracions sobre la salut de les seves respectives economies i sobre la governança econòmica mundial en les àrees en què les dues institucions són competents: el Fons Monetari Internacional en els desequilibris monetaris i financers i en la correcció dels problemes de balança de pagaments tant dels països pobres com dels rics, i el Banc Mundial, especialitzat en els problemes de desenvolupament dels països pobres.

Les dues institucions, anomenades de Bretton Woods com a conseqüència del fet que van ser creades en la conferència que es va celebrar a l'esmentada ciutat balneari nord-americana l'any 1944, han passat uns anys difícils perquè ningú no els feia gaire cas i perquè eren molts els analistes que les criticaven obertament per la seva poca capacitat per fer escoltar la seva veu i per incidir en els desequilibris monetaris mundials i en l'esclatxa entre els països del Nord i del Sud.

La cosa sembla que ara ha canviat. Tant l'actual director executiu de l'FMI, el francès Dominique Strauss Kahn, com el president del grup del Banc Mundial, el nord-americà Robert Zoellick, han sabut aprofitar la crisi desfermada des del 2007 per fer que el G-20, que comprèn els països sistèmicament més importants donés un mes gran

“

En aquest 2010 quedarà clar que els països rics no són immunes a la crisi del deute i a la inestabilitat financera (recordem els casos de Grècia i altres països de l'euro) i ben segur que continuarà la discussió sobre com cal dur a terme les retallades pressupostàries perquè, si bé suposaran reduir el creixement a curt termini, serveixin per estimular un creixement més sa a mitjà i a llarg termini



El director gerent del Fons Monetari Internacional, Dominique Strauss-Kahn. ARXIU

protagonisme mundial a les dues institucions que encapçalen. L'FMI, donant-se una capacitat de supervisió incrementada, recollint -per administrar-les- noves aportacions de països rics per cedir-les en condicions avantatjoses a països pobres i dotant-se de nous instruments financers per afrontar les situacions de desequilibri pels països rics i pobres que ho necessitin. El Banc Mundial, per la seva part, ha aconseguit el pri-

mer augment del seu capital en vint anys i, a més, s'ha dotat d'una nova fórmula per distribuir el capital que permet donar més pes en la seva governança als països emergents (47% del total) i que comporta que la Xina passi de tenir el 2,77% del capital que tenia fins ara al 4,42%, i que els Estats Units es quedin en el 16,4%. Coincidint amb les assemblees de Washington, ha quedat clar que, excepte casos excepcionals com ara l'estat plurinacio-

nal de Bolívia en què Evo Morales vol escapar de la possibilitat que el Centre Internacional d'Arranjaments sobre Diferències relatives a Inversions del BM pugui obstaculitzar els decrets de nacionalització d'Evo Morales; tothom confia en els préstecs, subsidis i assessorament tècnic de les institucions de Bretton Woods per més que els altermundistes les critiquin.

Però la fira de vanitats que suposa l'assemblea

anual de governadors de l'FMI i el BM veurà també aplegats delegats del més granat de les institucions bancàries i financeres internacionals i dels bancs i caixes de tot el món, que es reuniran en centenars de reunions bilaterals i plurilaterals i lligaran operacions i contactes fent, també, lobby per evitar que els governs posin taxes sobre les operacions bancàries i imposin una excessiva regulació.

En aquest context, l'assemblea analitzarà els World Economic Outlook i Global Stability Report corresponents a l'octubre d'aquest any, com també les conclusions de la Jobs Conference d'Oslo i de la recent sessió d'alt nivell de l'Assemblea de les Nacions Unides sobre els objectius de desenvolupament del mil·lenni.

No cal recordar -per sabut- que l'economia mundial no s'ha recuperat del tot del malson que va començar amb la crisi immobiliària del 2007, la crisi financera del 2008 i l'actual crisi de dèficits públics que afecta tant certs països rics com certs països pobres, i al mateix temps, que els brots verds que semblaven certs en l'assemblea del 2009 a Istanbul no acaben de confirmar-se.

En aquest 2010 quedarà clar que els països rics no són immunes a la crisi del deute i a la inestabilitat financera (recordem els casos de Grècia i altres països de l'euro) i que ben segur continuarà la discussió sobre com dur a terme les retallades pressupostàries perquè, si bé suposaran reduir el creixement a curt termini, serveixin per estimular un creixement més sa a mitjà i a llarg termini. Caldrà veure també com la Xina es defensa de les acusacions de no deixar revalorar la seva moneda, la qual cosa resulta molt desequilibrador per a l'economia mundial a la recerca d'un creixement estable.

Els desequilibris financers dels països del G-20

● Països avançats amb excedent que haurien de dur a terme polítiques expansives per ajudar a la recuperació mundial: Alemanya, el Canadà, Corea, França, Holanda i el Japó.

● Països avançats deficitaris obligats a dur a terme accions per reduir els seus dèficits fiscals: Austràlia, països de

l'eurozona (amb les excepcions d'Alemanya, França i Holanda), els EUA i la Gran Bretanya.

● Països emergents amb superàvit que haurien d'obrir-se més a les importacions: l'Argentina, Indonèsia i la Xina.

● Països emergents amb dèficit que haurien de

simplificar les seves regulacions de mercat interior i modernitzar el seu mercat de treball: el Brasil, l'Índia, Mèxic, Sud-àfrica, Turquia i altres països de la UE.

● Exportadors de petroli més importants cridats a no desequilibrar el mercat energètic mundial: l'Aràbia Saudita i Rússia.